

ХЪТЪ; ДЕНЬ-ТЪ НА Великій Петъкъ нека ѣ ДЕНЬТЪ НА ПОКАНИЕТО НИ, нека е ТЪРЖЕСТВОТО „показваніе добры дѣла, дѣшевно благоговѣніе, исправленіе на житіето.“

ЧАСТЬ ВТОРА.

Видиса да нѣма отъ прорицателството по мъчно искѣство, нъ нѣкои работы азъ лесно гы познавамъ; искатели да ви познаѣж, какво мыслите на ума си сичкы, които сте тѣка? Бый мыслите едното и сжцото нещю; сирѣчь, че азъ като свършихъ първата, да свърша и втората часть на словото си; не е ли истина? познахъ. Нъ азъ за днесъ не говорѣж дръго. По причина на значителнѣмъ день азъ премыслихъ да ви не държѣж много време: прочее идете си съ миромъ, и чакамъ вы въ Великій Петъкъ, да чуете страшната, и спасителната страсть.

НА СВАТІА И ВЕЛИКІА ПЕТЪКЪ.

„Прискѣрвна ѣсть дѣшѣ моѣ до смѣрти.“
(Мат. гл 26, ст. 38.)

НА СПАСИТЕЛНАТА СТРАСТЬ.

Двѣ голѣмы, и преславны чюдеса е видѣлъ человекъ на свѣта; едно да слѣзе Богъ отъ небето на земата да стане человекъ, и тойзи Богъ и человекъ да възлѣзе, и да оумре отъ горѣ на единъ кръстъ. Едното быде дѣло на една крайна премъдрость, и сила: дръгото, дѣло на една крайна человекѣлюбива любовь, нъ и двѣтѣ сѣ слабичхъ при обстоятелства много различни. Въ първото чудо, когато Богъ стана человекъ, сичката тварь направи едно обще тѣржество. Ангелити на небето нѣхъ едно радостно славословіе. Пастыріе на земата ликѣвали по причина на спасителното и радостното благовѣстіе, и царіе дошле отъ Вѣстокъ, и поклонилсѣ съ дары на новорожденнѣмъ Владыка. Въ второто чудо, когато Богочеловекътъ умрѣ распнхтъ, като осжжденъ междѣ два разбойника, тогасъ сѣ расплакхли и горніатъ свѣтъ, и долніатъ. Небето покрыло лицето си съ една твърдѣ мрачна